

fornuftig Udvikling, hvad der, saa at sige, bæ-
rer sin Nødvendighed i sig selv, er ikke afhæn-
gigt af et saadant Nu, thi kommer det ikke
idag, kommer det imorgen. Ved halsbrækkende
eller dog ialfald med store Vanffeligheder og
Betænkkeligheder forbundne Foretagender der
gjælder det derimod om at gribe Nu et; men
en fornuftig Ordning af Forholdene gjen-
nemfører sig selv og kommer af sig selv. Jeg
skal ikke negte, at jeg blev noget overrasket ved
hvad den ærede Finantsminister bemærkede om
de os ligeoverfor ham paahvilende moraliske
Forpligtelser, som ikke — saa forekommer det
mig — er hjemlet ved det tidligere Passerede.
Da vi gave vort Samtykke til Loven af 22de
Decbr. 1850, kom den ærede Finantsminister,
idet han fremlagde Loven, til os og sagde:
Jeg har gjort dette Skridt, gjort det ikke alene,
men i Forbindelse med den Mand, som da sty-
rede Slesvig; billige I det? Og saa svarede
vi den ærede Minister med et Ja! Men jeg
kan nu virkelig ikke deraf, at vi dengang ikke
gik imod den ærede Finantsminister, men un-
derstøttede ham, udlede nogen sær moralisk For-
pligtelse for os til paa en vis bestemt given
Tid at gaae ind paa hans Anskuelser. Den
ærede Minister kan vel sige: Jo, derved have
I opvakt den Tanke hos mig, at, naar jeg
vilde gjøre Noget, saa vilde I følge efter, men
at Thinget i Virkeligheden saaledes moralisk
skulde have bundet sig, at det strax, fordi Fi-
nantsministeren ønskede det, skulde gaae ind paa
en Toldenhed, saasnart der blev Tale der-
om, det kan jeg paa ingen Maade indrømme.
Siden man nu engang kun har Valget imel-
lem strax enten at søge Toldenhed for be-
standig eller ikke søge den, skulde det da ikke
være forbunden med visse Fordele at ud sætte
den? Jeg troer dette Sidste, thi jeg haaber,
at, naar da denne Sag igjen kommer for, vil
den Taage have lettet sig, som nu hviler over
Ministeriets Tanker og Planer, ligesom da
ogsaa de nu stedfindende Underhandlinger med
flere Fyrster ville være bragte tilende, saa at
man vil see klarere, hvorledes Forholdet staaer med
de forskjellige Enclaver, ligesom endeligen — og
herpaa lægger jeg megen Vægt — ogsaa de
slesvigske og holsteenske Stander da vilde have

havt Leilighed til at ytre sig om Toldsatserne,
hvorefter man vil kunne behandle denne hele
Sag med større Frihed, naar man sees, hvor-
ledes den opfattes andre Steder. Jeg anseer
det for ingenlunde uvigtigt, at man lærer An-
skuelser ogsaa paa andre Steder at kjende,
förend man gaaer ind paa en endelig Ordning
af Sagen; thi da vil det ogsaa vise sig, hvor-
vidt disse Vanffeligheder med Hensyn til Hol-
steens Sydgrænse ere overvundne. Det kan ikke
være nogen af os ubekendt, at Smugleriet efter
Folks Sigende, paa hvis Mening jeg lægger sær-
deles megen Vægt, er i stærk Opmkomst
her i vort Land, og det er vistnok endnu mere
tilfældet i Holsteen. Vi vilde ogsaa have en
større og klarere Forestilling om, hvorledes
dette stiller sig, og sluttelig ville vi til den
Tid kunne vedtage en Lov paa den Maade,
som, efter min Mening, kunde være passende
for os. Saaledes som Loven nu foreligger os
er den umoden; den har store og væsentlige
Mangler. Den ærede Finantsministers Fore-
stilling om det, der skulde skee, er ikke klar;
snart kaldte han det — jeg lagde nogle Mærke
til hans Udtryk — en Toldunion, snart en
Toldforbindelse, snart et Toldforbund. Hvad
er det, vi gaae ind paa, naar vi have Told-
grænsen ved Eideren, hvad er det, som kom-
mer ud? Der er Ingen, som kan sige, om det
er en Toldforbindelse, et Toldforbund eller en
Toldunion, eller hvad det egentlig er, og hvor-
for veed man det ikke? Fordi den allervæsent-
ligste og allervigtigste Betingelse for et saa-
dant Forholds Ordning mangler; hele den
finantsielle Side af Sagen er nemlig ladet al-
deles ube af Betragtning. Paa hvad Maade
skal der forholdes med Indtægter og Udgifter
for dette Toldgebeet, som tillige omfatter Hol-
steen? Skal det være saaledes, at Indtagten
skal deles efter Befolkningen og føres til Bogs
for de forskjellige Landsdele, eller skal det være
saaledes, at de fælles Statsudgifter, alle de
Udgifter, som Toldvæsenet volder, først skulde
fradrages? Skal det være Nettoindtagten eller
Bruttoindtagten, der paa den Maade skal de-
les? Medens vi tale om at stræbe efter Gen-
hed, ere vi komne dertil, at vort Budget er re-
vet i 2 Dele, den ene $\frac{3}{5}$ og den anden $\frac{2}{5}$,